Ч. 116 (14.365). Львів, середа 27. травня 1936. Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло", Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 к. ч. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Панамериканська конференція займеться справою Абісинії?

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 26. 5. ПАТ. Як подає Діаріо да Ніоте", Бразилія в порозумінні зі Злученими Державами та південно-американськими республиками заявила італійському урядові, що питанням визнання анексії Абісинії займеться панамериканська конференція.

НЕГУС НЕ МОГТИМЕ ВЕСТИ ДИПЛЬОМАТИЧНОЇ НІ ПРОПАГАНДИВНОЇ АКЦІЇ.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. Побут негуса в Англії матиме приватний характер, — він не буде переговорювати з представниками брит. уряду, значиться не могтиме брати участи у публичних зборах ані дописувати до часописів. Негус подорожує інкоґніто, тому правдоподібно на льондонському двірці ніхто його не повитає.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. Гайле Селясіє улекшив становище брит. уряду, повідомляючи, що до Льондону приїде інкоґніто і не жде ніякого офіційного повитання. В середу рано причалить він на кружляку „Кептавн" до Ґібральтару, після двох днів відпливе на пасажирському пароплаві „Оксфорд", що причалить до Англії здається на слідуючу пятницю.

ПРОТИБРИТІЙСЬКА ПРОПАҐАНДА В ІТАЛІЙСЬКОМУ РАДІО.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. Один посол звернув увагу в палаті громад, що італ. радіостації ведуть протибритійську пропаґанду в арабській та индуській мові. Мін. Іден відповів, що брит. уряд слідкує за тією справою і вже навіть зробив відповідний демарш у Римі.

Справа французької залізниці в Абісинії.

РИМ, 26. 5. ПАТ. Півурядові круги уважають безосновним несупокій французької преси за політичне та господарське майбутнє Джибуті з огляду на анексію Абісинії. Ця країна не дістала ще нормальної цивільної адміністрації, її заступить теперішню військову окупацію.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. На запит у палаті громад мін. Іден відповів, що французький уряд не дозволяє транспортувати через Джибуті війська ані воєнного матеріялу, зате транспорти харчів, одягу і т. п. перепускає, трактуючи їх як звичайні торговельні трансакції та побираючи від них нормальні оплати.

ЗАВОЮВАННЯ АБІСИНІЇ.

АДІС АБЕБА, 26. 5. Стефані. З півночі надходять більші військові сили і посуваються на південь та на захід для політичної контролі над всіми провінціями Абісинії.

ІТАЛІЙЦІ ЗАНЯЛИ АНКОБЕР.

АДІС АБЕБА, 26. 5. ПАТ. Кольона ерітрейських військ заняла місто Анкобер.

ІТАЛ. ПОЛІЦІЯ В АДІС АБЕБІ.

АДІС АБЕБА, 26. 5. ПАТ. Поліц. службу віддали італ. карабінієрам, поділивши місто на 4 комісаріяти.

ІТАЛ. ЧАСОПИС В АДІС АБЕБІ.

АДІС АБЕБА, 26. 5. ПАТ. Появилося перше число „Джіорнале ді Адіс Абеба"; редагують його журналісти, що вступили до італ. армії як добровольці.

(ВІДПУСТКА БРИТІЙСЬКОГО ПОСЛА З АДІС АБЕБИ.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. Мін. Іден заявив у палаті громад, що не думає відкликувати посла з Адіс Абеби, який приїде небавом на відпустку, „що належиться йому віддавна". (Можливо, що тим способом В. Британія хоче непомітно зліквідувати свою дипломатичну станицю в Абісинії та визнати анексію тієї країни).

НОВИЙ ҐУБЕРНАТОР ІТАЛ. СОМАЛІЇ.

РИМ, 26. 5. ПАТ. Ген. Сантіні виїхав з Адіс Абеби до Моґадішю, щоб обняти становище ґубернатора Сомалії.

РОЗЧЛЕНУВАННЯ АБІСИНІЇ.

АДІС АБЕБА, 26. 5. Авас. До Еритреї прилучили також абіс. провінцію Тіґре по ріку Таказе. Керму збільшеної Еритреї обняв ген. Ґудзоні.

Нема переговорів над середземноморським пактом.

ІТАЛІЙЦІ ФОРТИФІКУЮТЬ АЛЬБАНІЮ.

РИМ, 26. 5. Стефані. Компетентні римські круги не потверджують поголосок про переговори в справі середземноморського пакту. Взагалі від хвилі введення санкцій Італія не бере участи у ніяких міжнародніх договорах

БІЛГОРОД, 26. 5. ПАТ. Тутешня преса повідомляє, — за грецькими джерелами — що під проводом італ. старшин переводять в Альбанії великі фортифікаційні праці, зокрема в околицях Вальони.

Хто буде бельгійським премієром?

БРЮСЕЛЬ, 26. 5. ПАТ. Нині прем. Ван Зеланд зголосить димісію уряду. Тому що після останніх виборів соціялісти мають 7 мандатів більше, як католики, король правдоподібно запропонує становище премієра голові II. Інтернаціоналу Вандервельде. З огляду на те, що Ван Зеланд має великі симпатії у соціялістів, правдоподібно він залишиться на чолі уряду трьох найбільших партій.

Труднощі в анґльо-совітських переговорах.

ЛЬОНДОН, 26. 5. Райтер. Вчора пополудні приступили знову до морських переговорів. Обом сторонам важко дійти до порозуміння зокрема в одній справі: Большевики не хотять піддати ніяким обмеженням своєї фльоти на Тихому Океані, Англія не хоче на те погодитися, бо як вона, так і Злучені Держави мають на Тихому Океані свої інтереси.

Чи „Сокіл-Батько" дібється затвердження свого статуту?!

Характеристичний причинок до пізнання сучасних польсько-українських відносин та підложа, на якому шириться комунізм.

Львів, 26. травня 1936.

Раз-у-раз чуємо резолюції ріжних польських прилюдних зборів та читаємо статті у польській пресі про конечність мобілізувати всі сили для боротьби з комуністичною небезпекою, що наче зараза шириться тепер по всій Польщі, зокрема й головно у східних і південно-східних воєвідствах. Всі ті голоси беруть під увагу мобілізацію лише польських протикомуністичних сил. Цікаво, з якими польськими силами можна йти на українське село, щоб там на місці поборювати комунізм?! Поліція, Стшелец?! Чи вони можуть успішно протиставитись большевизації українського села?! І **чи така большевизація лежить в інтересі держави?!** Коли ж на всі ці запити відповідь неґативна, тоді — ясно — сама льоґіка каже протиставити комуні на українському етнічному терені такі **конструктивні українські сили**, які єдино можуть перемогти комуну: атракційністю своєї ідеї, своїм позитивним змістом, своєю практичною роботою.

Ясна річ, що у першому ряді тих конструктивних сил, поруч з культурно-освітньою та господарською працею серед селянських низів і серед міщанської молоді, є тіловиховні організації. А серед них одно з провідних місць займає „Сокіл-Батько", найстарша й найбільш відома українська руханково-спортова організація, яка прославила девізу „у здоровому тілі — здорова душа". І ось саме на прикладі Сокола-Батька чудово видні ті дивоглядні відносини, які з одного боку характеризують загальну польсько-українську дійсність, з другого — виявляють підложа, що на ньому шириться у нашому селі комуна. На прикладі Сокола-Батька яскраво бачимо, як замість підтримувати українські найбільш конструктивні протикомуністичні сили — польські адміністраційні чинники спутують ці сили, не дають їм законної змоги діяти і розвиватись.

Ще в травні 1934 р. внесло Товариство Сокіл-Батько через городське старосто до воєвідського уряду у Львові проект зміненого, згідно з вимогами нового закону про товариства, статуту. Не вважаючи на пречисленні інтервенції поодиноких членів Старшини у влади в справі швидшого затвердження зголошеного проекту статуту, Т-во Сокіл-Батько до нині, хоча минуло від того часу вже повних 2 роки, не дочекалось позитивної відповіди. Статут Т-ва Сокіл-Батько пролежав довший час у городському старостві, яке відіслало його до воєвідського уряду, цей передав його щойно в осені 1935 р. до міністерства внутрішніх справ, — і там він і досі спочиває.

Через те від часу введення в життя нового закону про товариства, себто від 1. січня 1933 р., Т-во Сокіл-Батько не мало змоги основувати на підставі дотеперішнього статуту ні одного нового сокільського гнізда. Стан сокільської організа

ції, що до світової війни числила поважну кількість 886 гнізд, тепер змалів до числа 240 гнізд. Ще у 1928 р. було відновлених біля 500 гнізд, однак пізніше наслідком важких відносин, головно через утруднення від адміністраційних чинників (розвязування гнізд, накладання адміністраційних кар за ношення сокільського однострою), вкінці через появу у 1935 р. закону про пожежництво, який примусив усі пожежно-руханкові сокільські гнізда змінити статути на тип руханково-спортовий (та зміна потягнула за собою у кожному випадку кошти 33 зол.) число сокільських гнізд упало до теперішнього стану.

Впродовж трьох і пів року нема майже дня, в якім канцелярія Сокола-Батька не діставлаб з ріжних сторін краю листів з домаганням прислати статут для оснування сокільського гнізда. Т-во Сокіл-Батько безрадне і на всі домагання мусить давати відповідь: „статути ще не затверджені владою“.

Однак край нетерпеливиться. Деякі місцевости кількакратно, що якийсь час, звертаються за статутами. Люди, що відносяться до Т-ва Сокіл-Батько за статутами, хочуть мати в себе лише сокільське гніздо, а не іншу руханкову чи спортову організацію. Бо в численних селах чи містечках, передовсім там, де вже сокільське гніздо істнувало, вкорінилась передвоєнна сокільська традиція і живуть ще люди, що колись активно працювали в сокільській організації. Зрештою сокільська ідея, що пропагує тілесну культуру впарі з духовим відродженням та вироблянням характеру, поборюючи у своєму нутрі всяку політичну партійність, впродовж свого понад 42-літнього істнування здобула собі серед нашого народу численних прихильників і звеличників, які в інших організаціях почувались би ніяково.

Старі сокільські прапори заховані в музеях чи церквах — ждуть тої хвилини, коли знову зможуть гуртувати біля себе для позитивної праці молодь, що тепер розпорошена, не маючи де вкладувати своєї молодечої енергії, віддається диким іграшкам, або — попадає у ріжні комунізуючі гурти, які деправують здорові душі наших селян і міщан. Якже організувати оборону душ української молоді перед комуністичною деправацією, коли навіть така стара організація, як Сокіл-Батько, що самою своєю фірмою дає гарантію леґалізму й конструктивізму, не може добитись затвердження.

Коли приглянемось життю у терені, зауважимо явище, що всюди там де істнують сокільські гнізда, — молодь культурніша, а комуністичні впливи не мають туди зовсім доступу, або є так паралізовані, що не мають відваги проявлятись.

Сокільська організація в теперішню пору має виконати велику задачу. Лише треба, щоб і наші відповідальні громадянські діячі краще ставились до неї, до чинника суспільно-конструктивного і щоб польські державні чинники не відмовляли їй прав до розвою. Подумати лише: Тоді, коли комуністична дурійка обхоплює чимраз більше нашу молодь по селах, тоді сокільська організація не може добитись затвердження свого статуту! Запитуємо, в чім інтересі є, щоб замість сокільської організації розвивались комсомоли по наших селах?

Доки будуть ще українські Соколи ждати на затвердження статуту своєї організації?!

З життя українців у Румунії.

(Від власного кореспондента).

УКРАЇНЦІ ПО ЧУЖИХ ПАРТІЯХ.

Ми вже згадали раз у „Ділі“ про „українських“ урядових парламентаристів, сенатора о. Стусяка та посла учителя Миґасюка. Урядова ліберальна партія уможливила їм здобути мандати, але зате мають вони в парламенті — мовчати.

Як зачуваємо, число кандидатів на такі партійні показові мандати збільшується. Румунська опозиційна націонал-цараністична партія збогатилася ще одним українським „провінційним лідером“ в особі бувшого соціяліста та редактора „Нового Життя“ І. Микитовича. Покинувши свою „матірню“ соціял-демократичну організацію (де ред. Микитович ославився своїм „українським інтернаціоналізмом“), вступив він із кількома своїми прихильниками до „буржуазної“ партії рум. хліборобів. Мабуть ред. Микитович забув на свої войовничі випади проти „галицьких угодовців“ та їх буковинських імітаторів, які, мовляв, „зрадили маси в користь чужої буржуазії“.

Але нема такого злого, щоб на добро не вийшло. Вступив п. Микитович знов до чужої партії, та цим разом вже до християнської. Чернівецька соціял-демократична партія тратить із цим виступом свій „міжнародній“ характер і залишається лівою жидівською партією. Правда, робляться заходи направити цю втрату на іншому місці, в повіті Сторожинці (де місцеву організацію соціялістів веде українець Янчик), але це вже марні зусилля, бо наші маси потерпіли досить саме через пропаґанду крайніх політичних угрупувань.

Бажаємо п. Микитовичеві ще дальшої „еволюції“ — але цим разом вже до Української Нац. Партії.

З ДІЯЛЬНОСТИ УКРАЇНСЬКИХ УСТАНОВ НА БУКОВИНІ.

Рухливе просвітне Т-во „Міщанський Хор“ відіграло „Ясні Зорі“, драму Б. Грінченка. Саля чернівецького Народнього Дому була заповнена міщанством та селянами з дооколичних сіл. Згадане товариство належить до тих нечисленних українських організацій, що задержали звязки із нашим населенням. Головою „М. Х.“ є б. радник А. Завада.

Чернівецька „Жіноча Громада“ улаштувала 3. ц. м. „День Матери“. Програму цієї імпрези виконали сироти захоронки. Заходом „Ж. Гром.“ відбулося теж кілька відчитів на ріжні теми.

На Зелені Свята відбудеться в Чернівцях свято І. Воробкевича, в якім беруть участь мужеський хор та орхестра „Буковинського Кобзаря“.

ПРОВІДНИК РУМ. ФАШИСТІВ — РОДОМ УКРАЇНЕЦЬ.

Букарештенські щоденники „Дрептатя“, „Лупта“ та „Кручяда Романізмулуй“ містять цікаву новину про етнічне походження „капітана“ Зеленої Ґвардії (тепер леґальної політичної організації „Все для батьківщини“) п. Зеля Кодряна. Дід „капітана“ цієї правої українożерної партії був із походження „буковин-

о. О. ПРИСТАЙ. 30

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Залякані мурини, не знаючи, який оборот візьме війна, що велася за їх визволення або дальшу неволю, зайняли байдужне, чи пак „невтральне“ становище. Проте потайки помагали Унії, тобто північним стейтам, бо розуміли вагу боротьби, де йшло про їх власну волю.

По чотирьох роках страшної громадянської війни спустошів увесь край і в ньому запанувала нужда. А воєнне щастя перехилилося на сторону Унії та її президента А. Лінкольна. Сконфедеровані південні стейти опинились в розпучливому положенні[1]). Програвши підряд кілька битв, звернувся дня 3. квітня 1865. р. їх військовий вожд ґенерал Лі до головної кватири команданта військ Унії ґенерала Ґрента в малому селі Епомотак Корт Гавз, де заявив капітуляцію і під лагідними умовами склав зброю.

Війна закінчилася. А безпосередньо по ній був убитий з руки мурина[2]) спаситель муринських невільників, великий президент Авраам Лінкольн. Він упав жертвою в боротьбі за волю чорної раси в Злучених Державах Північної Америки.

14. ЧОРНІ АМЕРИКАНЦІ.

Волів би я гарувати до суду-віку, ніж мав би я, брате, стати білим чоловіком!

Муринська народня приповідка.

По знесенні невільництва мурини відродилися. Почали масово вписувати свої діти до американських прилюдних шкіл. Здібніші мурини, закінчивши народню школу, продовжали студії у середніх і вищих школах та університетах. А старші записувалися на ріжні вечірні курси. В день працювали й заробляли на життя, а вечором поглиблювали свою освіту.

Муринський нарід з природи талановитий. Бог нічим не упослідив його. Тому опинившись у вільних умовинах життя, почав освічуватися, дороблятися маєтків і взагалі здоганяти білі народи. Згодом перемінювалися мурини в культурних чорних американців.

Мурини визначаються досить великою культурою духа. Про їх вроджений хист маємо багато доказів. Вони вражливі, вміють відчувати кривду і вміють оцінити та віддячитися навіть власним життям за добродійство. Свої почування висловлюють мурини у своєрідній поезії. Їх народні пісні оспівують душевні болі і радощі, вони мають у собі простоту, безпосередність, стихійну силу та багато уяви.

Тепер здобули вже собі мурини право громадянства майже у всіх ділянках суспільного життя. Їх можна зустрінути у всіх професіях. У школах віддавна був значний відсоток муринських дітей. Вони трималися всюди й завжди у своєму гурті, осторонь білих. Але, як бувало добрий товариш чорної раси вмішався до чорних, то вони його радо приймали й ставились до нього наче до свого.

Самі мурини дуже ріжнились між собою. Серед них були ріжні типи. Одні вже своїм зверхнім виглядом не робили доброго враження: присадкуватої будови тіла, що мали чорно-смолисте волосся, взад висунене плоске чоло, висунені костисті щоки, чорні пронизливі очі з молочнобілими білками, широкий розплесканий ніс з великими дірами, грубі звисні уста та сніжнобілі здорові зуби.

Ця порода муринів стояла з усіх чорних на найнижчому соціяльному ступні. Вони були звичайно зайняті при найтяжчих і найнеприємніших роботах. Чистили міські канали, вивозили сміття, згортали болото по вулицях, працювали в небезпечних для здоровля і життя хемічних фабриках і т. д. Мешкали в улицях подальше від середмістя. Їх дільниці були занечищені а також самі ці мурини ходили завжди дуже недбало одягнені. Від них заносило не тільки питомим муринам гострим потом, але ще й якимось сопухом.

У дільницях цього муринського племени виводилися часто бандити-горлорізи, т. зв. голдапси що вечорами або вночі нападали у відлюдних і погано освітлених вулицях на прохожих та грабили їм гроші, годинники, перстені і т. п. Відмовляти послуху муринському грабіжникові було небезпечно, бо він не жартував. Хто на його розказ не підніс рук угору, того він клав трупом на місці. Найліпше було оминати ці дільниці або їхати в них трамваєм чи автом. Та цих муринів не було видко багато.

Друге муринське племя вже з вигляду було приємніше й шляхетне. Серед нього були культурні, працьовиті й багаті люди. Ці мурини між іншим обслугували залізниці, особливо експреси — поспішні поїзди що курсували між головними містами, віддаленими від себе величезними просторами. Щоб подорожні вигідно могли їхати в подорож мали поїзди по кілька „пульманових“ спальних вагонів і реставраційний, а також, розуміється, численну обслугу. Вона складалася здебільшого з чорних муринів у білих одягах, що працювали дуже дбайливо й зручно. Для подорожніх були услужні, чемні й послушні. Старалися відгадати думки й бажання кожного подорожника. Як поїзд зупинявся, то мурини перші вискакували й помагали подорожнім висідати з нього. (Далі буде.)

[1]) Один долар Унії рівнявся 60 долярам сконфедерованих півден. стейтів. В Унії коштував фунт мяса 1 долар 50 центів, а в столиці південної конфедерації 37 долярів! Там за корець муки платили 300 долярів, а за пару черевиків 150 долярів.

[2]) До цього злочину намовили несвідомого мурина плянтатори і власники невільників, що в такий ганебний спосіб пімстилися на благороднім А. Лінкольні за те, що він зніс невільництво.

…ським рутеном", називався Зелінський і був ді…
…єнчим одного молдавського боярина. Часи
…мінюються і з Зелінського повстав „молдова…
…ний" Зелец а в додаток ще Кодряну (значить в
…румунській мові: лісничий). Тому, що вже дід
…забув на своє етнічне походження, нас не дивує,
що й півофіціоз партії внука Зелі Кодряна, що…
…вник „Порунка Времій", гремить на „рутенів"
та на зразок „Універсула" відкриває все свіжі
„виступи" прибувших із Галичини ірредентистів.

ВИСТАВА ВИН ЗАПОРОЩЕНКА.

З нагоди загальної вистави вин, що відбу…лася в Букареші між 17.—24. ц. м., відкрив і…свою виставу виних виробів званий промисло…вець п. Волод. Запорощенко, українець із Бесарабії. Виставу відвідали запрошені члени української громади й подивляли організаційний хист цього чи не одинокого великого промисловця-українця в Румунії. По сердечному привітті висвітлено цікаву фільму, в якій представлено посілости й технічні заведення п. Запорощенка.

—о.

БІЙКА АНГЛІЙСЬКИХ ФАШИСТІВ.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. На зборах англ. фашистівської партії в Оксфорді якийсь осібняк кидав вигуки проти промови голови партії. Це викликало бійку, у якій кількох фашистів ранили.

АМЕРИКАНСЬКА ВІЗИТА В ЯПОНІЇ.

ТОКІО, 26. 5. ПАТ. До Йокогами приїхав з офіційною візитою на чердаку корабля „Авгусге" начальний вожд азійської фльоти Злучених Держав.

НІМЕЦЬКІ КОЛЬОНІСТИ ОРҐАНІЗУВАЛИ РЕВОЛЮЦІЮ В БРАЗИЛІЇ.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 26. 5. ПАТ. Влада покінчила слідство проти комуністів, що намагалися викликати революцію в листопаді мин. року. Виявилося, що жінка провідника браз. комуністів — це відома німецька комуністка; подібно й інший ком. діяч — це б. комун. посол до Райхстаґу.

Воєнний стан покінчений, уряд привернув ряд вольностей, м. ін. незайманість послів і сенаторів (чотирьох послів та одного сенатора комуністів арештували). Для лівих радикальних агітаторів закладають рільничі карні кольонії.

КИТАЙ ЗАПОВІДАЄ НИЩЕННЯ КОМУНІЗМУ.

НАНКІН, 26. 5. ПАТ. Міністер закорд. справ китайського уряду заявив у промові, що Китай не заключив ніякого тайного договору зі СССР, бо сподіється відродитися власними силами. Комунізм небавом винищать, бо не можуть толерувати діяльности, що насильно старається повалити теперішній устрій.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

ЗА ВБИВСТВО ДИР. І. БАБІЯ, СТУД. Я. БАЧИНСЬКОГО і т. д.

Великий процес ОУН у Львові.

ДОКІНЧЕННЯ АКТУ ОБВИНУВАЧЕННЯ.

ПІДГОТОВА І ВБИВСТВО ДИР. БАБІЯ.

Дня 25. липня 1934 при вул. св. Петра невідомий справник застрілив І. Бабія, директора філії української ґімназії у Львові. Коли дир. Бабій вийшов коло год. 7.15 рано з хати при вул. св. Петра ч. 19 і пустився іти у напрямі вул. Личаківської підбіг до нього невідомий справник і стріляв двічі: один стріл хибив, другий поцілив у лівий висок і дир. Бабій негайно помер. Убивник став утікати вул. св. Петра в долину тому, що за ним у віддалі 50 м. біг поліційний аґент З. Жуковський і стріляв за утікачем. Убивник відстрілюючись скрутив на вул. Пекарську, де коло шпиталю заступив йому дорогу поліційний аґент Бугайський. Тоді убивник стрілом в уста тяжко ранив себе. Поліція найшла в раненого документ тотожности, виставлений громадою Ордів, на прізвище Павло Савчук. У шпиталі ранений убивник подав (свої зізнання списував на письмі, бо ранений в уста не міг говорити), що дир. Бабія убив на приказ ОУН, як член цієї організації що називається Михайло Цар та походить з Поздимира. З початком серпня 1934 р. здоровля М. Цара покращало і тоді він склав ширші вияснення. І так він подав, що 3. червня приїхав до Львова на приказ свого тов. Івана Мельника, з яким — як каже акт обвинувачення — скривався перед поліцією від січня 1933 р. за намагане вбивство О. Гуменюка в Корчині і за інші провини. По приїзді до Львова стрінувся при вул. Жовківській з невідомим мужчиною, якого пізнав по умовленім конспіративнім знаку і гаслі. У Львові перебув М. Цар аж до 25. липня 1934 р., мешкав на трьох помешканнях і стрічався з 4-ма невідомими мужчинами. Четвертий завів Цара 24. липня 1934 р. на вул. Петра, показав йому коло 40-літнього мужчину, який ввійшов до дому ч. 19, себто дир. Бабія і заявив йому, що він є шкідливою людиною для українського народу. Одночасно доручив М. Цареві застрілити дир. Бабія чергового дня рано, коли він буде виходити з хати. Опісля М. Цар пішов з цим четвертим мужчиною до Личаківського парку, де одержав від нього набитий револьвер. Ніч з 24. на 25. липня перебув М. Цар на будові при вул. Піярів, а вранці 25. липня застрілив дир. І. Бабія. Прізвищ осіб, з якими стрічався конспіративно, не міг подати, бо їх не знав. Заявив лише представникам поліції, що може пізнати їх з фотографії і при конфронтації. Убивник М. Цар помер 17. серпня 1934 р.

Слідство виявило, що вияснення М. Цара, якщо йде про дату і час його побуту у Львові та подробиці поодиноких стріч не є зовсім точні. Зате слідство устійнило, що дир. Бабія вбито дійсно на приказ ОУН, до чого врештою organізація призналася у своїм офіційнім органі

Барикади на вулицях Ґази.

ЛЬОНДОН, 26. 5. ПАТ. Заворушення в Палестині тривають, зокрема вздовж берега міста Ґази до Яффи та у глибині краю. У Ґазі було дійшло до поважних заворушень. Араби будували барикади, перетинали телегр. дроти та кидали на поліцію камінням; один араб згинув, що помітно загострило ситуацію. Влада евакувала кільканацять англійських родин, що мешкали в арабських дільницях. В одному селі відділ з 10-ох поліцаїв мусів відступити перед юрбою зложеною з 250-ох узброєних арабів. У кількох жидівських місцевостях зовсім знищили засіви.

ЄРУСАЛИМ, 26. 5. ПАТ. Найшли тіло убитого жида — вже семого за минулий тиждень.

ЄРУСАЛИМ, 26. 5. ПАТ. Арештували двох арабів, що намагалися підпалити ліс, а опісля обкидали гранатами поліцію, яка зближувалася.

ЗАВЗЯТА ПОСТАВА ОБОХ СТОРІН.

ЄРУСАЛИМ, 26. 5. ПАТ. Хоча головні провідники страйку заслані, арабський комітет рішив продовжувати страйк. Вчора заявив брит. високий комісар на левантинському ярмарку у Тель Авіві: „Ніякий страйк, ніякі саботажі не перешкодять урядові виповнити зобовязання, які накладає мандат"

Епільоґ бунту двох еспанських полків.

МАДРИД, 26. 5. ПАТ. Перед військовим судом Ґадаляраха почався процес проти полковника, підполковника, трьох отаманів та сотника двох кінних полків з Алькалі та Генарес, що 19. ц. м. не послухали приказу і не залишили ґарнізону. Прокуратор домагається кари смерти для полковника а для інших — вязниці.

„Бюлетин" К. Е. ОУН. ч. VI—VII. з квітня—липня 1934.

Зі зізнань Б. Підгайного — каже акт обвинувачення — виходить, що Бандера вже в травні 1934 р. цікавився особою бл. п. дир. Бабія. Підс. Мигаль зізнав, що по арештуваних у червні 1934 р. Малюца висловився до нього, що слід виконати замахи на Кособудського, Бабія та Матчака і таким чином виявити активність ОУН — не зважаючи на арештування. В другій половині червня 1934 р. Малюца передав Мигалеві плян вул. св. Петра і частини сусідних вулиць з означенням дому, де мешкав дир. Бабія та доручив Мигалеві передати цей плян Качмарському з приказом виконати замах на дир. Бабія при помочі двох людей та зброєю, яку дістав від Малюци. Згідно з вказівками Малюци дир. Бабія мали вбити найдалі за 3 дні, ще перед процесом у справі Лемика і товаришів за вбивство у большевицькому консуляті, себто перед 6. липнем 1934.

З початком липня 1934 р. Малюца заявив Мигалеві, що від цього часу буде організаційно підлягати О. Мащакові. Цей останній дав Мигалеві такий самий приказ щодо вбивства дир. Бабія, який уже раніше Мигаль дістав від Малюци. Крім того вручив Мигалеві 20 або 30 зол. на видатки, звязані з убивством і дав ціянкалі для справників на випадок, якби їх мали зловити.

Приказ убивства дир. Бабія повторив Мигаль Качмарському, який при конспіративній стрічі представив Мигалеві двох мужчин, втаємничених уже у справу вбивства дир. Бабія. По розмові з ними Мигаль прийшов до переконання, що вони не надаються до замаху. Тому Качмарський призначив двох інших боєвиків (одним з них був М. Королишин). Чергового дня Мигаль, Качмарський та оба боєвики пішли на вул. св. Петра, де Мигаль і Качмарський показали атентатчикам дім ч. 19, де вони мали застрілити дир. Бабія.

Підс. Качмарський — як каже акт обвинувачення — зізнав, що одержавши від Мигаля приказ убити дир. Бабія визначив до цього Королишина і „Залізняка". Одначе тому, що „Залізняк" не прийшов, мав його заступити сам Качмарський. Два револьвери (один марки Ортгеш кал. 7.65) дав Качмарському Мигаль. Чергового дня рано Качмарський і Королишин пішли на вул. Петра, але до вбивства не дійшло, бо Качмарському здавалося, що якась жінка обсервувала Королишина. Тому Качмарський відкликав Королишина з його стійки, відобрав від нього зброю і склав звіт Мигалеві. Цей невдачний замах гостро осудив Малюца і заявив Мигалеві в половині липня 1934 р., що замах мусить бути виконаний. Одночасно доручив Мигалеві стрінутися найближчого дня в год. 4-ій під кіном „Атлянтік" з мужчиною, призначеним на вбивника дир. Бабія та піти з ним під кіно „Адрія" при вул. Жовківській, де буде на них ждати інший мужчина, який дасть дальші вказівки. Коло кіна „Атлянтік" Мигаль стрінув М. Царя й оба дістали чергового дня на горбах Вульки приказ від молодого мужчини зпід кіна „Адрія" убити дир. Бабія. Підс. Мигаль заявляє, що роздумався і рішив не брати участи в убивстві дир. Бабія і тому не прийшов на стрічу з Царем ні 24., ні 25. липня 1934, а про вбивство довідався щойно з надзвичайних видань.

Підс. Малюца зізнав, що Бандера перед своїм арештуванням 14. червня згадував йому про плянований замах на дир. Бабія. Подробиці цього замаху подала Малюці Анна Чемеринська і доручила, щоб до замаху на дир. Бабія заанґажувати Мигаля. Тому Малюца втаємничив Мигаля у подробиці вбивства. Далі Малюца зізнав, що коли боєвики Качмарського виявилися невідповідними, він взяв двох людей від Адріяна Горницького, з пропагандивного відділу та визначив їх до вбивства дир. Бабія (одним з них був М. Цар). Вкінці Малюца зізнав, що підс. Мащаком виручувався тому, бо між ним і Мигалем виринули непорозуміння.

Підс. Мащак — каже акт обвинувачення — спершу випирався вини, опісля змінив свої зізнання і подав, що на приказ Малюци з кінцем червня 1934. доручив Мигалеві занятися зорганізуванням замаху на життя дир. Бабія, дав 20 зол. і ціянкалі та наставав, щоб замах виконано перед процесом Лемика.

Підс. Адріян Горницький — каже акт обвинувачення — подав, що М. Цар мешкав спершу при вул. Вроновських ч. 6 б у Дмитра Сусіка, на Знесінні — вул. Бічна Поперечна ч. 10 і при вул. Потоцького ч. 143 у Колодницького. На прожиток давала організація М. Цареві 1.50 зол. денно і ці гроші виплачував Спольський Горницькому, а він Цареві. Він теж вислав Царя на стрічу під кіно „Атлянтик".

Вкінці підс. Рачун — каже акт обвинувачення — в жовтні або листопаді 1933 р. витиснув громадську печатку с. Ордів на двох документах тотожности, що їх предложив йому Ів. Мельник (до печатки підс. Рачун мав доступ як син начальника громади) і подав йому прізвища двох молодих людей з Ордова, які виїхали зі села, а саме: Теодора Бохенко і Павла Савчука. Один з цих фальшивих документів тотожности на прізвище Павло Савчук найшла поліція у Царя.

ПЛЯНОВАНИЙ АТЕНТАТ НА БОЛЬШЕВИЦЬКОГО КОНСУЛЯ.

Дня 21. жовтня 1933 р. Микола Лемик убив 2-ма стрілами у большевицькім консуляті у Львові секретаря Алексея Майлова і зранив третім стрілом возного консуляту Джуґая. Слідство проти Лемика виявило, що приказ до вбивства і зброю дістав Лемик при конспіративній стрічі від Ксаверія Брудаса. З вияснень підс. Підгайного виходить, що Ксаверієм Брудасом був підс. Роман Шухевич. Підгайний зізнав, що на якийсь час перед атентатом у консуляті Бандера заявив йому, що ОУН рішила випередити протестаційну акцію УНДО проти переслідування українців у СССР і задемонструє проти большевиків замахом на життя консуля і на редактора „Нових Шляхів" проф. Антона Крушельницького в одному дні, який теж означив. З розмов Бандери з Мигалем у присутности Підгайного він знав, що Мигаль переводить розвідку в консуляті і переказував через Підгайного Бандері свої висліди. З цих звітів Підгайний довідався, що напроти консуляту за консулем слідкувала членка ОУН і що Р. Сеньків зладив шкіц бюр та накреслив сильветки консуля і возного. Довідався теж від Мигаля, що леґітимацію для атентатчика підробив Р. Сеньків, яку Підгайний відобрав від Мигаля і передав Бандері. З доручення Бандери звернувся Підгайний до трьох боєвиків зі запитом, чи підіймуться атентату, за який ждала би їх неминуча смерть. Щоб не обмежувати боєвиків в їх відповідальности надсилали вони відповідь на адресу „Ксаверій Брудас, Політехніка". З рішучих зізнань Підгайного виходить, що цю кореспонденцію забрав підс. Р. Шухевич. Підс. Лемик у слідстві не подав точного опису К. Брудаса і з фотографії не пізнав його. Підс. Мигаль признав, що з доручення Бандери особисто і з померлою Марією Кос слідкував за большевицьким консулем. Подав теж, що Р. Сеньків задумував виїхати на студії малярства до СССР і при нагоді побуту зладив шкіц бюр консуляту та сильветки возного й урядовця консуляту — як виявилося опісля — Майлова. Ці подробиці потвердив Р. Сеньків.

ПЛЯНОВАНЕ ВБИВСТВО ПРОФ. А. КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО.

Підс. Підгайний вияснив, що на кілька днів перед атентатом у консуляті Бандера наказав йому підготовити замах на проф. А. Крушельницького. Підгайний згодився, але до замаху не дійшло, бо Підгайний довідався, що консуля не вбито, лише урядовця і тому замах на Крушельницького відкликав.

ВИБУХ ПЕТАРДИ У ДРУКАРНІ ЯСЬКОВА.

У друкарні Яськова друкувалася радянофільська „Праця", яка виступала проти ОУН. Слідство устійнило, що дня 2. травня 1934 р. коло год. 12.30 прийшла до згаданої друкарні молода жінка, замовила передплату час. „Праця" для В. Бачинського зі Станиславова і попросила власника друкарні О. Яськова, щоб переховав їй на короткий час пакунок. Цей згодився і згадана невідома жінка положила цей пакунок на шафу в канцелярії друкарні. 10 хвилин по відході цієї жінки дійшло до вибуху в канцелярії друкарні, який ушкодив стіни та урядження. Слідство виявило, що пакунок з петардою підложено на приказ ОУН. З вияснень Мигаля — каже акт обвинувачення — устійнено, що на приказ Підгайного доручив підс. Зарицькій перевести розвідку в друкарні Яськова. По вибуху бомби Підгайний оповідав йому, що невідомій жінці пояснив, як вона має урухомити годинниковий механізм у бомбі. Підс. Підгайний заперечив це додаючи, що Бандера попередив його, що 2. травня занесуть до друкарні бомбу.

ПЛЯНОВАНЕ ВБИВСТВО ВЯЗНИЧНОГО КОМІСАРЯ В. КОСОБУДСЬКОГО.

Акт обвинувачення каже, що ОУН підготовляла теж атентат на вязничного комісаря в Львові Володислава Кособудського. З вияснень підс. Підгайного — каже далі акт обв. — виходить, що подробиці вбивства спільно обговорили: Бандера, Підгайний і Мигаль. Спершу плянували, що на Кособудського виконають револьверовий атентат, опісля радили післати йому до дому пекольну машину, вкінці Бандера запропонував, щоб пекольну машину підложено в кіні під крісло, на якім буде сидіти Кособудський. Одночасно Бандера дав Підгайному пекольну машину у виді малої деревляної пачки. Атентат мали виконати між 2. і 5. квітнем 1934. р., але до атентату не дійшло, бо Кособудський мабуть не виходив тоді з хати. Тому Підгайний звернув пекольну машину Бандері. В травні 1934. Бандера доручив Підгайному, щоб Кособ. вбили боєвики Качмарського: М. Королишин, Г. Мацейко і „Залізняк". Одначе до атентату не дійшло ні в травні, ні в червні, чи пак з початком липня, ні в серпні 1934. р. Кособудського мали вбити трьома наворотами, після закінчення кінських перегонів на Персенківці, але тоді були невідповідні умовини, бо враз з Кособудським з перегонів верталося багато людей. Знову револьверовий атентат, який мав у травні виконати на нього Мацейко під Бриґідками, відкликав сам Бандера. Зі зізнань Мигаля виходить, що з доручення померлої Марії Кос за Кособудським стежили К. Зарицька і В. Свенціцька.

ПЛЯНОВАНИЙ АТЕНТАТ НА ВОЛИНСЬКОГО ВОЄВОДУ ЮЗЕФСЬКОГО.

Акт обвинувачення каже, що на приказ Бандери плянували атентат на воєводу Юзефського в Луцьку. Зі зізнань Малюци і Підгайного виходить, що оба вони їздили в цій справі до Луцька, але до атентату не дійшло, бо визначеного до вбивства боєвика Скопюка поліція арештувала кількома наворотами. На його місце, каже акт обвинувачення, визначив окружний комендант у Луцьку Куц ще двох боєвиків. З одним з них говорив Підгайний і після балачки прийшов до переконання, що він не надається до вбивства.

КУПНО ЗБРОЇ.

Далі акт обвинувачення каже, що підс. Підгайний і Мигаль з доручення Бандери скуповували револьвери і набої від різних осіб. Зброю переховували в помешканнях членів ОУН, здебільша жінки, які доставляли її боєвикам перед атентатом і відбирали після атентату. Слідство виявило, — каже акт обвинувачення — що переховуванням зброї займалася теж підс. Д. Федаківна. Це викрили припадково. І теж св. Казимир Смеля зізнав, що 2. лютого 1934. р. стрінув при вул. Крашевського Д. Федаківну з молодим мужчиною, який ніс течку. Смеля пішов за ними, бо Федаківна йому подобалася і хотів з нею познайомитися. На розі вул. Кляйнівської і Сикстуської згаданий молодий мужчина попрощався з Федаківною і передав їй течку. Коли Смеля на розі вул. Сикстуської і Словацького підійшов до Федаківної, до нього підійшов ще невідомий мужчина і заявив, що хоче теж Федаківну пізнати. Тоді всі троє перейшли кількома вулицями і вкінці зайшли на вул. Сикстуську, де Федаківна ввійшла до одної камениці. Смеля ждав на партері, а цей другий мужчина підійшов з Федаківною до дверей помешкання. Коли служниця отворила двері, Федаківна заявила їй, що „є арештована" і зійшла на діл зі згаданим незнайомим мужчиною. Підс. Федаківна зізнала, що 1. лютого 1934. р. дістала листа від Марії Кос з дорученням, щоб 2. лютого пішла до університету, де в год. 11-ій зустріне невідомого мужчину і забере від нього течку до Академічного Дому при вул. Супінського. Підс. Федаківна заперечила у слідстві свою приналежність до ОУН.

ЛЯБОРАТОРІЯ І ПЛЯНОВАНІ ЕКСПРОПРІЯЦІЙНІ НАПАДИ.

Далі акт обвинувачення каже, що бомби і вибухові механізми виробляв у Кракові Я. Карпинець і звідтіля привозили їх до Сх. Галичини. Дня 21. березня 1934. р. придержала поліція Томаля підс. О. Феника при вул. Супінського з валізкою, в якій був механізм до викликування експльозії вибухових матеріялів. Дня 6. травня 1934. р. на пл. св. Юра поліційний аґент Тшемжальський арештував підс. Івасика з течкою, де теж найшов подібний механізм до викликування експльозії. Підс. Феник зізнав, що на прохання одного студента ніс валізу з головного двірця до Академічного Дому. Підс. Івасик подав, що течку віз з Кракова, куди їздив з доручення Спольського.

Щоб здобути гроші на купно зброї — акт обвинувачення каже — що ОУН плянувала такі експропріяційні напади. У першій половині 1934. ОУН задумувала виконати грабунковий напад на післанця, який 1. і 15. кожного місяця переносив готівку з трамвавової реміза при вул. Коперника до електрівні. Опісля плянувано напад на старшину, який з початком кожного місяця приносив

…ємку готівку з міста до артилерійських касарень на Вульці. Крім того розглядали плян грабункового нападу на післанця, який переносив гроші з банків при пл. Галицькій до Банку Польського. Цей плян висунув Мигаль. Далі акт обвинувачення каже, що Кочмарський пропонував зробити напад на грошевого листоношу на Богданівці при виплаті платень емеритам. Підс. І. Ярош подав думку, щоб виконати грабункові напади на пошту, або зорганізувати влом до них в тим, щоб вломники, але опісля гроші з добичею з ОУН. Цей проєкт Яроша відкинув, але сам піддав думку обкинути бандера автобус, який привозив гроші на Клепарів, або поштовий амбулянс на шляху Львів—Стрий, на касу в Моршині і поштовий амбулянс, який перевозив гроші до копалень у Стебнику. Крім того акт обвинувачення каже, що в 1931. р. Макарушка доручив Федусевичевій слідкувати, чи відбувається висилка грошей з більших банків.

Вкінці акт обвинувачення обговорює ролю в ОУН підсудних: Макарушки, Коцюмбаса, Пашкевича, Шухевича, Спольського, Стецьків та д-ра Гнатевича.

Зізнання підсудних.

У вівторок 26. травня, другого дня розправи, почали зізнавати вже підсудні. Як першу вводять на салю підс. *Анну Дарію Федаківну*. На питання предсідника заявляє, що до ОУН не належала. На дальші питання предсідника оповідає про течку, яку несла 2. лютого 1934. р. і про своє арештування. Дістала лист від померлої Марії Косівканої з дорученням піти до університету, де на підсудну мав ждати під годинником молодий мужчина. Підсудна дійсно пішла 2. лютого до університету, де застала невідомого мужчину. Від нього дістала шкіряну течку, доволі стару, з дорученням занести її до Академічного Дому. Що було в цій течці, підсудна не знає. По дорозі завважила, що течка була тяжка. Згаданого невідомого мужчину попрощала на розі вул. Ккліннівської і Сикстуської. Незабаром на розі вул. Словацького і Сикстуської підійшов до підсудної невідомий мужчина, який говорив по польськи, кажучи, що хоче з нею познайомитися. Підсудна відповіла йому, що на вулиці не шукає знайомости і перейшла на другий бік вул. Сикстуської, але там приступив до неї другий незнайомий, вже старший мужчина, який теж заявив, що хоче з нею познайомитись. Оба ці мужчини йшли за підсудною і весь час вели балачку на тему течки, заявляючи, що поможуть її нести підсудній. Тому, що підсудна йшла до батька до „Дністра", незнайомі йшли за нею крок за кроком на долину вул. Сикстуської, де підсудна скрутила на Гетьманські вали і вернулась вул. Коперника до гори, щоб якнайскорше прийти до хати та позбутися влазливих мужчин. Коли підсудна зайшла вже на сходи камениці при вул. Сикстуській ч. 48, де мешкала, на сходах спотикнулася, один з незнайомих заявив, що він уже знає, що є в течці. Підсудна, догадуючись, що ці незнайомі є агентами поліції, задзвонила до помешкання батьків, заявили їй, що є арештована і зійшла знову на долину. Коли вже опинилися на вул. Коперника напроти будинку поліції, один з тих незнайомих заявив, що підсудна є арештована. У брамі одної камениці незнайомі переглянули течку, де був папір і револьвери. Опісля незнайомі заявили, що вони не є агентами поліції, лише поляками, течку беруть зі собою, щоб підсудна не мала клопоту. І дійсно один відійшов з течкою на вул. Сапіги, другий відпровадив підсудну назад до хати, просячи, щоб підсудна з ним прийшла на стрічу. Підсудна згодилася, але опісля не ходила на стрічу. Далі дає вияснення до своїх зізнань, які зложила на поліції. Підс. Спольського бачила раз на вічу у „Правничій Громаді"; з інших підсудних знає ще Зарицьку. З черги в звязку питань у справі листа від М. Косівної та стрічі на університеті і з незнайомими на вулиці поставив прокуратор та обор. д-р Шухевич, на які підсудна дала вияснення.

По 5-хвилинній перерві входить на салю підсудний *Б. Гнатевич*. На питання предсідника Дисевича підсудний відповідає, що до ОУН не належить. Опісля оповідає коротко про своє життя від 1920. р., про студії за кордоном у Ляйпціґу, про своє поворотне арештування, про приміщення слідства у справі ком. Чеховського, про стрічі й балачки з деякими особами, яких підозрівали у приналежности до ОУН. Розмовляв теж з підс. Коцюмбасом у 1930/31 р. у справі Барановського, бо чув від богатьох людей, що Барановський веде терористичну акцію. Підс. Коцюмбас мав за завдання відтягнути Барановського від шкідливої у теперішньому часі терористичної акції. Підс. Макарушку пізнав у його батьків по своїм повороті зі студій за кордоном. По своїм виїзді зі Львова до Ягочина підсудний ніколи вже не стрічався з підс. Макарушкою. З черги дає вияснення до зізнань підс. Коцюмбаса у слідстві. На питання прокуратора підсудний оповідає про своє знайомство з різними людьми у краю і за кордоном, яких пізнав підчас студій. Сушка знає ще з перед війни, крім того служив з ним в УСС. По кількох питаннях обор. **д-ра Шухевича предсідник перервав** розправу на пів години.

Трохи веселости на салю вніс присяглий судя Райс, який по закінченні переслухання підс. Гнатевича поставив предсідникові такі два питання: Хто то був Барановський і яке відношення ОУН до УНДО?

Тому, що друге питання присяглий судя звернув не до підс. Гнатевича, але до предсідника, не дістав на нього відповіди.

По перерві зізнавав підс. *В. Коцюмбас*. До ОУН не належав. Якщо у слідстві зізнав, що належав до ОУН, то лише тому, що підсудного переслухували на поліції від четверга до вівтірка без перерви і вичерпаний зі сил признався, але опісля у слідчого судді відкликав своє признання. Барановського знав і він запропонував підсудному обняти команду в ОУН, але ще перед пацифікацією. Підс. Макарушку знав з товариського життя і від Барановського чув, що він належить до ОУН. Тому теж підсудний з цікавости запитав Макарушку, чи він не знає дещо про слідкування за ком. Білевичом. Макарушка спершу заперечив, опісля признав, що такий приказ видав Барановський. Тому предсідник основно випитує підсудного про його відношення до Барановського та про балачки в цій справі з підс. В. Гнатевичем. З черги прокуратор поставив внесок, щоб відчитано зізнання підсудного зі слідства і поставив кілька питань у справі стеження за ком. Білевичем. По відчитанні слідчих зізнань підс. Коцюмбас давав ще деякі вияснення. Вкінці проф. Старосольський поставив підсудному ще кілька питань і по 5-хвилинній перерві стала зізнавати підс. *Віра Свеніцька*.

До ОУН не належала і ніяких доручень цієї організації не виконувала. Не слідкувала теж за львівським комісарем В. Кособудським. Підс. Зарицьку знає зі шкільної лавки, підс. Р. Мигаля знає також, але він не видавав підсудній ніяких приказів у справі стеження за Кособудським. Тому предсідник відчитав відповідні уступи із зізнань Зарицької і Мигаля. З М. Косівною підсудна знайомилася теж зі школи, але з нею не стрічалася. По виясненнях у справі прогульки з Ямної з Зарицькою і Раком та ще одним мужчиною в горах підсудна відповідає на питання прокуратора про взаємини з Мигалем. По відповідях на питання д-ра В. Загайкевича підсудна на додаткове питання прокуратора каже, що є націоналісткою.

Після того на салю входить під конвоєм поліцай підс. *Равлик*. Зізнає, що до ОУН не належав. Виробленого політичного світогляду не мав. Одначе про ОУН, її цілі і методи діяльности читав у пресі. Підсудний знав Мигаля від 1930. р., одначе в 1931. р. посварився з Мигалем за стіл в Академічному Домі і не говорив з ним аж до 1934. р. Того року балакав з Мигалем один раз на весну, опісля вже аж при конфронтації. Підс. Малюцу знає з виступів на сходинах, нарадах, але особисто з ним не стрічався. Підсудний заперечує, щоб роздавав комунебудь нелегальні летючки. Тому предсідник відчитав відповідні уступи зізнань Р. Мигаля та Малюци, на які підсудний дав подрібні й основні вияснення. Взагалі слід підкреслити, що рішучі та основні зізнання підсудного роблять дуже корисне враження.

І так підсудний заявляє, що ніколи не стежив за ком. Федусицином після вбиства ком. Чеховського. Зрештою це було би фізичною неможливістю, бо по вбистві ком. Чеховського перебував у батьків. На зізнання Макарушки підсудний каже, що взагалі не може заявитися, бо його не знав, з ним ніколи не стрічався і щодо особи підсудного Макарушка напевно помилився. Вкінці підсудний заявляє, що перед замкненням слідства підсудного слідчий судя не сконфронтував його ні з Макарушкою ні з Малюцою. По відповідях підсудного на питання прокуратора і обор. д-ра Горбового та обор. д-ра Шухевича підсудний почав жалуватися на поведінку слідчого судді, який казав його постійно держати в темниці. Предсідник виясним, що це до нього не належить і відложив розправу в год. 3·30 до середи 9. год. рано.

Селянки кооператорки у Львові.

(Прогулька з Жовківщини.)

Два дні, 22. і 23. ц. м. звертав на себе загальну увагу у Львові поважний гурт селянок в гарних уборах. Це були наші селянки кооператорки в числі 120 з Жовківщини, що приїхали оглянути столицю і її життя. Були поважні матусі, молоді господині та дівчата. Прогульку зорганізував Повітовий Союз Кооператив з Жовкви в цей спосіб, що була заступлена кожна кооператива з повіту.

Першого дня оглядали учасниці прогульки промислові підприємства, починаючи від фабрики цикорії „Суспільний Промисл", де управа гостила прогульковців сніданням з кави „Пражінь", опісля були у фабриці „Елеґант", „Нова Фортуна", мила „Центросоюз", „Дендра", у фабриці мінеральних вод „Здоровля" і т. д. По обіді на Святоюрській Горі і в храмі ред. Голубець дуже цікаво розповів історію св. Юра. Опісля з дуже великим зацікавленням приглядалися збірці старовини в Національнім Музею і слухали пильно всіх пояснень управи Музею. Вечором були прогульковці на спільнім чаю в „Українській Бесіді" на запрошення РСУК. За столи засіли прогульковці з представниками господарських установ. Від РСУК привитав гостей пос. З. Пеленський, опісля виголосила п. І. Павликовська, член Управи кооп. „Українське Народне Мистецтво", реферат про завдання жінки в кооперації. Серед жвавих пісень дівчат пройшов цей дійсно гарний вечір. Промовляли ще дир. І. Мартюк, п. Залізнякова, п. Демчинова і п. Доротова. Теплими, щирими і безпосередніми словами промовляла молода селянка Е. Бесик із Сопошина, що дякувала за гостину і взивала своїх товаришок, щоб вернувшись на село бралися до кооперативної праці.

Другий день побуту у Львові зачали прогульковці відвідинами Маслосоюзу, де оглядали не лише забудування і модерну молочарську машинерію, але й вислухали цікавого реферату про молочарство. Прогульковці старалися не минути жодної інституції, як РСУК, Народня Торговля, зокрема палярня кави, Труд, „Народне Мистецтво", „Просвіта", „Сільський Господар", друкарня „Діла" музеї і бібліотека Наукового Товариства ім. Шевченка. Обідали в „Сільськім Господарі", де д-р Х. Кононенко виголосила теж цікавий реферат про працю „С. Г.". Все цікавило прогульковців, хотіли все пізнати, побачити. Всі були змучені довгим ходженням, одначе хотіли ще дальше оглядати.

Це були туристи-селянки, що в цьому тяжкому часі не жалували ні часу ні свого гроша на дорогу, нічліг, обід. Видно, що культура і потреби села ростуть. Це доказ великої живучости нашого села.

Корона й меч неґуса їде до Італії.

КАІРО, 26. 5. ПАТ. Митна влада в Суеці сконфіскувала в одного з подорожних, що їхали із Сх. Африки, золоту корону та меч, висаджуваний самоцвітами. Здогадуються, що це неґусові клейноди, заграблені підчас пліндрування Аддіс Абеби.

В ост. хвилині виявилося, що корони й меча не сконфіскували, а формально задеклярував їх один італієць як приватну власність марш. Бадоліо, яку мають віслати до Італії.

ПІСЛЯ ЛУГОВОГО СВЯТА.

ЦИФРОВІ ПІДСУМКИ.

Цьогорічне Лугове Свято в 10-ліття смерти Гол. От. С. Петлюри перевищило всі дотеперішні лугові свята і під оглядом кількости вправляючих та рівности виведених вправ, і під оглядом цілого організаційного оформлення. На свято прибули „Луги" з 65 місцевостей та 17 повітів у силі 2.592 людей — 1.780 луговиків та 812 луговичок. „Луги" з найближчих сколиць Львова прийшли пішки, всі дальші „Луги" приїхали фірами. На залізницю в нинішніх обставинах тяжко здобутися групі луговиків-селян. Як свого роду спортовий подвиг треба занотувати факт, що на свято приїхало фірами 20 луговиків з бучацького повіту (к. 200 км.), з Олеші пов. Товмач (також к. 200 км.) і з Дубна пов. Ланьцут 9 луговиків прийшло пішки. На свято ставилося 5 орхестр, що їх виставили підльвівські „Луги", а саме: Миклашів, Чижиків, Сороки, Черепин і Жиравка.

На самому святі грала орхестра під управою дир. Манька. Враження зробили особливо дзвони, імітовані спеціяльним інструментом, передовсім у часі 3-мінутової мовчанки, заряджено підчас промови д-ра Дашкевича. Треба підчеркнути ще зверхній вигляд лугових відділів. Це вперше від ряду літ всі вправляючі луговики були умундуровані, а в дефіляді був усього один відділ з яких 55 луговиків у цивільних одягах (мимоходом кажучи, дефілювали вони знаменито).

На свято прибули „Луги" з таких повітів: Львів (місто і повіт) — 22, Бібрка 5, Городок 6, Мостиська 5, Бучач 4, Жовква 4, Золочів 3, Яворів 3, Броди 3, Перемишляни 2, Радехів 1, Любачів 1, Камінка Струм. 1, Рава Р. 1, Перемишль 1, Товмач 1, Тернопіль 1, Ланьцут 1.

Нагороди признано поодинокими „Лугам" за працю в часі цілого року і за число, справність та вигляд у святі. І- нагороду (срібну перехідну чашу) признано вдруге „Повітовому Лугові" в Мостиськах. Дальшу нагороду (великий образ „Бій під Крутами") дістав „Повіт. Луг" Бучач. Між поодинокими „Лугами" першу нагороду дістали „Луг" — Львів та „Луг" — Миклашів.

*

У вчорашньому нашому звіті зайшла помилка а саме: в часі польової Служби Божої співав не хор львівського „Лугу", але хор „Лугу" з Мокротина повіт Жовква.

З організаційного руху.

Політична нарада в Комарні.

Дня 18. травня ц. р. відбувся річний повітовий зїзд УНДО в домівці Українбанку в Комарні при співучасти к. 100 делегатів майже всіх сіл Комарнянщини. Зборами проводив голова Повітового Комітету УНДО д-р *Ол. Пеленський*, заступником предсідника був п. *Ф. Федик*, солтис Кліцка, секретарював п. *Д. Федух*. Крім звіту з діяльности Повітового Комітету, який відбув кілька віч у справах громадських та 35 віч і зборів підчас соймових виборів, порушив голова також сучасне положення українського народу як цілости і в Польщі зокрема у звязку з міжнародним положенням. Після дискусії, в якій забирало голос кількох міщан і селян, збори висловили довіря політичному проводові УНДО як повітовому, так і центральному у Львові, а до нового Комітету поставили домагання, щоб Повітовий Комітет через своїх членів Комітету і через мужів довіря перевів поголовне членство до УНДО, ухвалюючи найнижчу вкладку 10 сот. на рік. При внесках порушено справу безробіття на селі і після дискусії на цю тему візвано Комітет, щоб постарався перевести спис безробітних на селах і предложити такий спис владі й Парляментарній Репрезентації.

До Повітового Комітету вибрано: д-ра Ол. Пеленського як голову та отсих 14 членів: о. Евгена Тимчишина, пароха в Конюшках Королівських, Гринька Тершаківця, посла до сойму, з Якимчиць, адв. Осипа Утриска з Комарна, Гринька Лакоту з Голодівки, Осипа Коса, Володимира Ситницького і Гринька Артимка з Комарна, Івана Добровольського з Горожанни Великої, Миколу Беня з Конюпок Тул., Степана Щипля з Нового Села, Данила Федуха з Березця, Федя Троняка з Бурча й Івана Ганущака з Татаринова.

Повітова нарада УНДО в Скалаті.

Дня 19. травня ц. р. відбулася повітова нарада УНДО в Скалаті, на яку прибуло кількадесять представників з сіл скалатського повіту. Нараду відкрив і нею проводив ем. радник п. *Олександер Пісецький*, голова Повітового Комітету УНДО на повіт Скалат. Секретарював сел. *Дмитро Рудяк*. З великим зацікавленням вислухали присутні реферату посла *Василя Болюха* про політичне положення українського народу, про теперішню політичну тактику УНДО та про заходи членів УПР на соймовій арені для поправи життевих відносин українського народу.

В дискусії над звітом посла Болюха забирали голос: о. Плакида, парох Старого Скалату, о. Свидецький, парох Турівки, о. декан Іванчук, парох Товстого, о. Цимбала парох з Колодіївки, інж. Тертека, директор ПОК у Скалаті, пп. Рудяк, Черкас і Василь Кивелюк. В дискусії порушувано теми, які були наче доповненням зреферованих послом справ. На різні запити і внесення відповідав докладно й вичерпуюче посол Болюх.

Після того доконано вибору членів Повітового Комітету УНДО, до якого ввійшли пп.: радник Олександер Пісецький як голова і д-р Тригубчак, інж. Андрій Тертека, Осип Черкас, о. Іван Цимбала, Андрій Верещак і Дмитро Рудяк як члени.

Накінець присутні ухвалили одноголосно довіря проводові УНДО й УПР та одобрили дотеперішню її діяльність. По відопіванні нац. гимну провідник замкнув нараду в год. 15½.

Політична нарада в Заліщиках.

В суботу 23. травня ц. р. відбулася заходом Повітового Народнього Комітету УНДО в Заліщиках політична нарада місцевої інтелігенції членів УНДО з послом д-ром Степаном Бараном на тему актуальних політичних справ, зокрема на тему нашого сучасного положення на місцях і наших домагань до уряду. Посол *д-р Баран* у довшому рефераті представив приявним нашу нинішню політичну тактику й заходи Української Парляментарної Репрезентації у соймі й сенаті в часі минулої сесії та перед центральним урядом у цілій низці поодиноких справ з різних ділянок нашого життя, обговоривши теж при кінці й останні зміни у складі уряду. Опісля відбулася дискусія на тему порушених справ.

Ширші збори представників повіту відбудуться в Тлустому в суботу 6. червня ц. р. з рефератами сенатора д-ра Горбачевського і посла д-ра Барана.

Засідання ради міністрів.

У середу, 27. травня відбудеться мабуть перше засідання ради міністрів нового польського уряду, присвячене м. ін. справі надзвичайної сесії сойму. Сесія сойму почнеться, як здогадуються, 3. червня.

Мін. Бек відїхав до Югославії.

У вівторок 26. травня рано відїхав мін. Бек із жінкою через Будапешт до Білгороду. Тимже поїздом поїхали журналісти, члени польсько-югославянського пресового порозуміння.

Собаки на сторожі документів.

ПРАГА, 26. 5. ПАТ. М-ство справедливости постановило поручити купити кілька собак, що будуть у судовому будинку, бо від якогось часу в невиясненний спосіб пропадають судові документи. М-ство залізниць постановило також купити поліційні собаки, що будуть на двірцях.

НОВИНКИ.

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів**, Хорущина 5 (побіч кіна „Апольо") поручає ковдри, матраци, постелеве білля і ін. Переробляє ковдри по 4 зол., матраци по 6 зол. 1799 17-100

— **Пересторога перед Михайлом Паньковом.** По світі — тепер мабуть у Чехословаччині — вештається „подорожник" Михайло Паньків. Кілька місяців тому він видобув легітимацію „Діла", надуживши доброї віри Редакції, якій обіцяв кореспонденції з далеких країв. Довідуємося, що той п. М. Паньків зловживає легітимацією „Діла" для особистих цілей та своєю поведінкою дискредитує її. Оцим Редакція „Діла" унезаконює видану п. Михайлові Панькову легітимацію і просить наших земляків за кордоном при найближчій нагоді ту легітимацію йому відібрати й відіслати нам. Одночасно перестерігаємо перед Михайлом Паньковом, як людиною, що під покришкою збирання підписів-автографів вимагає гроші для себе — без ніякої користи для якоїсь громадської справи.

— **Від Комітету Вистави памяток УСС у Тернополі** дістаємо такий комунікат: Подаємо до відома громадянам подільських повітів, що з технічних причин закриття вистави відбудеться скорше, ніж було намічено, а саме дня 1. червня ц. р. З огляду на те закликаємо всіх тих, що не мали ще нагоди відвідати дуже цінні воєнні памятки УСС, щоби зробили це в найближчих днях, найдальше в часі Зелених Свят. — **Комітет Вистави.**

— **Поминки в честь С. Петлюри у Варшаві.** Українська секція орієнталістичного кола молодих при Східному Інституті у Варшаві влаштовує в четвер 28. ц. м. академію в память С. Петлюри в домівці Сх. Інституту (вул. Міодова 7). Початок год. 20.

— **Свято Петлюри в Букарешті.** Українська кольонія в Букарешті відсвяткує в неділю 31. травня память Гол. Отамана Петлюри академією. У святі бере участь м. ін. відомий композитор, проф. Микола Бойченко.

— **Українська Громада в Берліні** влаштовує в пятницю, 29. ц. м. поминки з приводу роковин смерти С. Петлюри. В год. 18 відправиться в православній церкві у Вільмерсдорф (Рурштрасе 21) панахида, від 20 год. відбудеться в салі Гогенцолерців Ляндверкасіно (Шарльотенбург 2) врочиста академія. Після відкриття предс. д-ром Драбатим виголосять реферати письменник Аксель Шмідт і легаційний радник Д. Семянів.

— **„Живі ляльки" в Театрі Ріжнородностей.** Діти школи ім. кн. Льва на Личакові відіграють фантастичну песу-казку, получену з балетом, у театрі Ріжнородностей в четвер 4. червня. Песу, зокрема балетові вставки, підготовляє п. Тамара Панченко. Білети можна замовляти скорше у книгарні „Просвіти", Руська 1.

— **Шевченко у празькому радіо.** Як повідомляє „Український Тиждень", празька радіостанція висилала 17. ц. м. програму, присвячену Т. Шевченкові. Коротке вступне слово виголосив проф. Горак, визначивши місце, яке займає український поет серед світових творців. Промовець назвав низку Шевченкових творів, зупиняючись зокрема на тих, які деклямували в ческому перекладі Рената Лібертінова. Співав український хор, м. ін. „Думи" й „Заповіт". Концерт зробив гарне враження.

— **За ОУН.** Перед окружним судом у Золочеві відбулася розправа проти Теодора Поповича і Данила Сліпенького за приналежність до ОУН. Поповича засуджено на 4 роки вязниці і втрату громадянських прав на 5 літ. Сліпенького увільнено.

— **Діточі оселі в Чортківщині.** Міжорганізаційний Комітет у Чорткові на загальних зборах ухвалив утворити в Чортківщині 37 літніх осель для дітей без ріжниці національности. Оселі призначені головно для сільської дітвори. У всіх оселях помістять 2.500 дітей, головно підчас жнив, коли сільські діти позбавлені опіки родичів.

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. кл. льотерії впали м. ін. такі більші виграні: 1.000.000 зол. на ч. 66958, 100.000 зол. на ч. 30957, 50.000 зол. на ч. 194562, 30.000 зол. на ч. 17799, 10.000 зол. на ч. 15866 80104 89519 118254 194306, 5.000 зол. на ч. 25916 61164 135588 138669 186912, 2.000 зол. на ч. 2160 19649 25640 31405 38658 53644 57021 96506 106917 120022 122039 128157 132210 133021 150728 151348 163423 165939 180724, 1.000 зол. на ч. 1824 4021 4679 9686 13307 13751 14953 14978 20741 21286 26537 29774 35490 36650 3806641359 41388 44359 45356 47601 48897 49150 59816 60743 66389 66771 68671 74689 74736 78491 80749 85667 86030 86517 87771 87912 89571 91202 92845 95811 101505

101647 106271 111159 112286 112760 114483
121260 121408 123405 128043 145932 146178
150519 151348 153112 155549 155695 158199
163422 167628 169565 171705 176510 188904
190892 193871. 2.500 зол. на ч. 354 2837 3076
3545 4216 5225 5235 5703 7154 7310 7464 9144
9690 10689 10799 11528 12134 12892 13828 14127
14299 14483 16192 16249 16992 17155 17420 17587
17597 17881 18188 18262 18462 19893 21067 21203
21716 21984 23186 24251 24359 26853 30851 32232
32652 33398 33559 33759 34279 34889 35617 35692
35972 36020 36635 37144 38026 39697 40663 41311
42168 42086 42322 42372 43919 45791 46483 46875
47945 48633 49061 49358 49442 50438 50789 51028
51556 52384 52486 52904 53000 53060 53634 54168
55250 57170 57284 57767 58547 58696 59365 59640
59812 59931 60447 60527 61024 61940 62058 62214
63362 63839 64617 65856 65899 66369 66876
67478 67898 68330 69506 69999 70223 70286
71104 71523 71724 72730 73238 73620 74060 74821
73049 75538 76329 76387 76416 76471 76487
77272 77530 77748 78584 78802 78888 79012
73119 79921 79997 80099 80513 81613 81702 81800
92043 82135 83812 84345 84450 85519 86341 86503
86632 86698 87077 87827 87695 88150 88966 89876
90308 90876 91715 91775 92026 92557 92698 92851
93045 93568 93960 94827 97053 97727 99020 99380
90544 99576 99797 100071 100194 100280 100787
100837 102021 102642 102819 103430 103557
103613 103614 103669 103800 104843 105098
105580 105822 106575 106663 106675 107042
107812 108926 108976 109065 109128 109173
109354 109409 109714 109827 110516 110560
110842 112063 112237 113391 113542 113819
114126 115224 117073 118166 118368 118499
119300 119903 119974 120290 120289 120940
121313 121707 121893 122273 122312 112511
122803 122854 123224 123522 123815 124042
125399 125776 126490 126982 127018 129406
129732 129812 129985 130414 130568 130693
130736 131014 131685 132289 133949 134859
134911 134915 135326 135435 135983 136149
136963 137321 137382 137609 137974 139515
140555 141155 141276 141730 141790 141858
142098 143061 143146 143679 144304 144344
144643 144853 147038 147625 147994 148879
149751 150244 151094 151961 152654 152964
153763 154093 1542207 154260 151905 155199
155446 155622 155984 156027 156349 156510
156678 157332 157339 157576 158048 158284
159190 159388 160338 160740 160838 160953
161819 161985 162359 162845 162535 162652
163040 164476 165241 166343 167094 167125
167135 167377 167604 167847 168809 169186
171654 172037 172477 172991 173349 173358
173482 173586 173750 174355 174652 174613
175201 175800 178391 178524 178829 180073
180682 180871 180982 181035 181280 181733
181863 182401 182471 182519 182744 183339
183412 183510 183543 183880 183890 184441
154868 185126 185165 185997 186074 186309
186573 186763 186766 186801 186989 187623
158824 189462 189990 190733 190954 191027
151485 191765 192609 193528 194069.

— **Хто покривджений?** З приводу зліквідованого страйку міських робітників у Львові „Дзеннік Польскі", що стоїть у близьких звязках з маґістратом, ілюструє цифрами матеріяльне положення міських службовців. Доходи наймолодшого кондуктора або моторового зачинаються від 160 зол. і доходять залежно від літ служби до 380 зол. місячно. Варстатові ремісники доходять до 420 зол. Пенсія возного при електричних заведеннях обертається між 150—362 зол. Контрактові умові працівники беруть 190—270 зол., отже в горішній границі менше ніж возні. Але вони не страйкували. В електричних заведеннях машиністи і ремісники беруть від 245—461 зол. місячно, їх помічники від 192—336 зол., інкасенти 202—419 зол., возні, портієри, подвірні робітники 202—317 зол. В газовому заведенні візник бере 260—310 зол. місячно, вуличний лямпник до 300 зол., шофер до 400 зол. а некваліфікований робітник до 250 зол. місячно. Слабше платні службовці заведення чищення міста. Але й тут найнижче кваліфікований робітник дістае 3—4 зол. денно, при чому дістае одяг і 15 зол. на обуву. Інші категорії працівників цього заведення дістають від 120 до 220 зол. місячно. Крім постійних плат працівники міських заведень дістають винагороди за кожну надобовязкову годину, від часу до часу ремунерації, вбрання, знижені трамваєві карти і т. п. Тепер найнижче платні працівники дістали підвишку на 10 проц. Назагал працівники міських заведень у Львові матеріяльно стоять краще ніж всякі нижчі, державні і приватні урядовці та умові працівники зі середньою а навіть університетською освітою.

В 10-ліття смерти Симона Петлюри.

ПАНАХИДА ПО С. ПЕТЛЮРІ В ТЕРНОПОЛІ.

В неділю 24. травня ц. р. відбулася на майдані парохіяльної церкви в год. 4. попол. урочиста панахида за упокій душі голови Директорії і головного отамана Симона Петлюри. На майдані перед каплицею уставлено домовину, украшену вінцями і національними лентами, перед котрою відправив панахиду місцевий парох о. крилошанин Володимир Громницький в асисті чотирьох місцевих священників. Опівав хор „Тернопільського Бояна" під управою дир. Майковського. На панахиду явилися представники польської влади, а саме віцевоєвода Непокульчицький, начальник суспільно-політичного виділу Белецький, тернопільський староста Маліцький, делеґати старшинського корпусу державної поліції і старшинського та підстаршинського корпусу всіх стаціонованих у Тернополі військових частин, а іменем міста президент посол Віляцький. Присутні були представники всіх наших місцевих установ та посол д-р Степан Баран. Наше місцеве громадянство прибуло дуже численно; явилися теж і проживаючі в Тернополі наші наддніпрянські еміґранти. Прибула і молодь ґімназії Рідної Школи під проводом дир. Ом. Бачинського й учителів. На домівках українських установ повівали того дня чорні хоругви, а на вікнах українських установ і громадян були наліпки з портретом С. Петлюри. В часі Служби Божої та опісля й панахиди збирано під церквою датки для дітей наддніпрянських еміґрантів. Ціле свято мало маніфестаційний характер і було доказом щирої пошани для Того, що поклав своє життя для здійснення наших державницьких змагань.

Відкинули сопотив у справі будівельного страйку.

ВАРШАВА, 26. 5. ПАТ. Міністер суспільної опіки затвердив 26. ц. м. постанову розємної комісії, покликаної ухвалою ради міністрів розглянути конфлікт у будівельному промислі у Львові. На основі затвердження цієї постанови відкинено зголошені проти цієї постанови спротиви. Рівночасно міністер сповістив про зголошення подання у справі надання постанові загально обовязуючої сили.

Рішаючи оставити без признання зголошені спротиви, міністер признав, що для закінчення конфлікту корисніше ввести в життя постанову, ніж оставляти взаємини праці на будівельному ринку в неупорядкованому стані. Треба сподіватися, що завдяки затвердженню постанови вичерпаються причини, які мотивували дотеперішній страйк робітників і наступить уруханлення будівельних робіт у Львові а тимсамим мотивують засоби прожитку численні безробітні.

Бій анґлійських стеж із арабами.

ЄРУСАЛИМ, 26. 5. ПАТ. На горбах Самарії та Галилеї прийшло нині до сутичок між анґлійськими стежами й озброєними арабами.

— **В українській ґімназії в Рівному** влаштовано за почином директора І. Бичковського виставу мистецьких праць молоді. Вистава складається з праць малярських, столярських, жіночих і вишивок, що свідчать про талан творців.

— **Адміністраційні кари на безробітних.** Міністерство внутрішніх справ занялося виміром грошевих кар, які накладають старостинські суди на незаможних людей. Такі грошеві кари доводять їх часто до втрати майна, а крім того вони часто недоцільні, бо годі їх стягнути. Тому міністерство внутрішніх справ вимагає, щоби старостинські суди все досліджували наперед матеріяльний стан обвинувачених.

— **Пожежа в Немирові.** Нічю на вівторок вибухла пожежа в Немирові-місті в хаті Сари Лапайової. Вогонь перенісся на сусідні доми. Згоріло загалом ок. 30 домів.

— **Присуд на комуніста.** Окружний суд у Сяноці засудив Олександра Лернера, секретаря КПЗУ на 10 літ вязниці.

— **Краєва хроніка.** В Озерянах пов. Товмач окінчив самогубством Микола Жданович з причини невиліченої недуги. — В Жабю, пов. Косів, повісився Дмитро Хрептчук, що вернувся недавно з кульпарківського заведення. — В Русові пов. Снятин підчас розбирання старого будинку завалилася стіна, вбиваючи Івана Микуляка.

ДИВОГЛЯДИ.

МІЛІЯРДИ ЛИСТІВ.

Анґлійське міністерство почт і телеґрафів подає статистику за минулий рік своїх оборотів. Великобританська почта вислала за рік 7 міліярдів листів і 150 міл. пакетів. Є це цифра, що перевищає всі дотеперішні рекорди почтового обороту.

ПРИЧИНА РОЗВОДУ.

Американка Емілія Арслліян із Нюарку, стейту Ню Джерсі, внесла розводову скаргу з причини, досі мабудь незаписаної у судових актах. Коли вона вернулась з гарної поштової подорожі по Европі, замешкала у прегарній віллі. За якийсь час її чоловік заявив їй, що не може спати в кімнаті, тільки на свіжому повітрі і зробив собі ложе на даху під шатром. За якийсь час і дах був для нього занадто душним місцем для сну і він найшов собі над озером дерево, на яке пнявся що вечора і там проводив свої ночі. Жінка не може дотримувати йому товариства на деревах і тому домагається розводу.

Спорт.

КУРС ІНСТРУКТОРІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ.

Спортова Рада УСС організує у Львові інструкторський курс з такою програмою І. а) Методика руханки, б) теорія фізичного виховання, в) історія українського тіловиховання, г) засади організаційної праці, ґ) гігієна та психольоґія спорту; II. а) легкоатлетика, б) плавання й водні спорти, в) спортові гри, г) наколесництво, ґ) копаний мяч (теорія і практика); III. засади судіювання і судейські приписи.

Курс цей розпічнеться 2. червня в год. 18. у домівці УСС, Підвальна 7 та буде тревати коло 16 днів. Участь у ньому можуть брати також незорганізовані у спортових товариствах. Зголошуватися можна в УСС перед початком курсу.

УКРАЇНА — ЗЕНІТ.

У середу 27. травня розіграє перша дружина України товариські змагання із „Зеніт-ом", одною з найкращих жидівських А-клясових дружин. Змагання відбудуться на грищі 40. п. п. на Клепарівській вулиці (за Домом Інвалідів) в год. 5. попол. Ціни вступу дуже низькі.

НОВІ УСПІХИ ДОВБУША.

Українське спорт. товариство „Довбуш", цьогорічний мистець копаного мяча на Буковині, виборола в останнім часі дуже гарні перемоги. По виграній 9:0 проти ботошанського мистця Драгош-Води (цього мечу не признав Рум. Спортовий Союз — а згодом всетаки зачислив Довбушеві виграні 2 точки) прийшли нові перемоги. Дня 17. V. відбулася в Чернівцях гра Довбуша проти мистця середньо-молдавської спортової округи, рум. спорт. т-ва Текстіла-Бугуші. Жовто-блакитні перемогли „по довбушівськи", бо у відношенні 7:1. А 21. V. увінчав Довбуш свої змагання на вступ до ліґи новою перемогою над бесарабським мистцем копаного мяча, спорт. товариством „Траян" із Тигини. Цим разом задоволився Довбуш „тільки" вислідом 5:0. Лишається ще один суперник Довбуша, а саме клюб „Стадіюл Бакован", що його повинен Довбуш перемогти, щоб завоювати собі місце в Лізі.

Переможна дружина Довбуша має приїхати на ювілей С. Т. „Україна" у Львові, де в днях 13. і 14. ц. м. візьме участь у турнірі 4 найкращих українських дружин (Довбуш, Україна, Січ, Пролом). Провід Довбуша поробив усі заходи в справі дозволу на виїзд до Львова і є надія, що українська публика у Львові оглядатиме вже небавком мистецьку гру синів зеленої Буковини.

Театри

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.

ДОЛИНА:
27. V. Лев з Абісинії.
28. V. Отаман Пісня.
29. V. Барон циганський.

Великий Театр:

Середа, 27. V. год. 8. веч. „Краварі слави". Купони „Або" неважні!

Четвер, 28. V. год. 8. веч. Аб. 18. Премієра „Мізантроп", комедія Моліера.

Пятниця, 29. V. год. 8. веч. Аб. 17. „Краварі слави".

Субота, 30. V. год. 8. веч. „Лякме", опера.

Неділя, 31. V. год. 3.30 поп. Аб. 16. Ціни найнижчі „Неоправдана година"; год. 8. веч. Виступ хору „Ехо".

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Обвинувачую тебе, мамо!"
АТЛЯНТИК: „Бригада спілинців".
ВАНДА: „Втікачі", „Вацусь".
ГРАЖИНА: „Хрестоносні походи".
КАСІНО: „Квітярка з Пратеру".
КОПЕРНИК: „Молочна дорога" з Гар. Ллойдом.
МАРУСЕНЬКА: „За гріхи".
МІРАЖ: „Пат і Паташон як джезбендисти", „Надію до тебе".
МУЗА: „Бавиті".
ПАН: „Дівча з Будапешту".
ПАКС: „Для тебе співаю" з Ів. Кепурою та Мартою Егерт.
ПАЛЯС: „Рай на землі".
РАЙ: „Циганський барон".
СВІТ: „Циганський барон".
СТИЛЕВЕ: „Дівчина з посте-рестанте", ревія „Лише до нас".
ТОН: „Бездонні" з Патом і Паташоном.
УТІХА: „Пригоди невдачника" і ревія.
ХИМЕРА: „Біла парада".

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)

Греція.

Закордонне радіо.

Середа, 27. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10, 19.40 Концерт, 17.15 Сонати на клярнет і форт. Брамса, 22.10 Муз. мініятури, квартет Тавтенгайна, **Прага** (470.2) 11.05 Сальон. музика, 15.00 Концерт, **Париж** (1648) 11.00 Симф. музика, 20.00 Гасконські пісоньки, 20.45 „Японська честь" песа Ангельма з муз. Томасія, **Білгород** (437,3) 16.20 Популярна музика, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 20.45 Музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 Форт. музика, 20.10 Оп. музика Вагнера, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 13.15 Концерт, 17.00 Форт. ресіталь, 18.00 Розв. концерт, йодлерка, 19.00 Камер. музика, **Будапешт** (549,5) 12.05 Форт., скрипка, 22.25 Циг. музика, **Мілянo** (368.6) 17.15 Музика, 20.40 Концерт хору римської Базиліки, **Рим** (420,8) 13.20 Популярна музика, 19.45 Легка музика, 22.45 Танкова музика.

Четвер, 28. травня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт 17.30 Фортепіян і баритон, 22.10 „Жінка з льожі ч. 13" прем. з Гр. Гарбо, **Кошиці** (259.1) 18.00 Для Закарпаття; у муз. частині: **Спів. ресіталь Остапчук-Науменкової**, **Прага** (470,2) 15.00 Квінтет Рейхи на дуті інстр. 17.15 Тріо, 18.00 „Іфігенія в Авліді" оп. Глюка, 19.30 Нар. розвага з часів повстання „Проданої нареченої", **Париж** (1648) 11.00 Розв. концерт, 17.00 „Смерть Цезаря" траг. Вольтера, 20.00 Нар. пісні, 21.45 Орх. концерт, **Білгород** (437,3) 17.00, 21.30 Пісоньки. 20.00 Концерт хору, **Берлін** (356,7) 14.15 Популярна музика. 17.00 Форт. твори Ліста, 19.00 Солісти, 21.00 Танк. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, **Ляйпціг** (382,2) 19.10 Солісти, 20.10 Концерт хору молоді, **Мінхен** (405,4) 17.00 Смичк. тріо, 18.00 Орх. концерт, **Будапешт** (549,5) 17.30 Спів, 18.35 Скрипка, 21.35 Циг. музика, **Мілянo** (368,6) 11.30 Популярна музика, 20.40 „Вондер-Бар" оперетка Качер-Фаркаш-Герцега, **Рим** (420,8) 17.15 Вок.-інстр. концерт, 20.04 „Федора" оп. Джордана.

Львівське радіо.

Середа, 27. травня 1935.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 11.15 Дієта при захорінням кормового проводу, 13.30 Концерт камер. орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Думки (Монюшко, Желенський) гр. пл., 16.00 Курпінські пісні в вик. дітей з Остроленки, 16.20 Спів. ресіталь Ванди Каленкевич у супр. форт., 16.45 Гутірка музики зі слухачем радія, 17.00 Про недомагання сусп. організацій, 17.20 Тисяча тактів музики, орх., 17.50 Про книжку Брема „Життя звірів", 18.00 Камер. концерт, 18.30 З історії гарного Неаполю, 18.45 Хвилина Фр. Крайзлера, гр. пл., 19.00 Льогіка моди, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Рекламовий концерт, 19.40, 19.44 Спортові вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Із маловідомих опер, гр. пл., 20.50 Вечірний денник, 20.50 Із сучасної Польщі, 21.00 Трансм. з Букарешту: Румунський європ. концерт, 22.00 „Християна й Варвара" літер. нарис Старовейської-Морстінової, 22.15 Актуальна гутірка, 22.25 Танкова музика, орх.

Четвер, 28. травня 1936.

6.30 Раніпня авдиція, 6.50, 7.40 Музика з гр. пл., 7.30 Трохи інформацій. 8.00 Для шкіл, 8.10 Для новобранців, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Муз. поранок для шк. молоді, спів, форт. 13.00 Глазунов: Великий конц. вальс, гр. пл., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа. 16.00 „Веніяминок" опов. для дітей, 16.15 Музична легенда, з гр. пл., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Винахідники та військо, 17.15 На зеленій левадоньці, камер. орх., 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Пісні Паоля Тостія у вик. Вит. Лівдушицького (тенор). 18.30 Радіо на мандрівках, техн. гутірка, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Форт. парафразі, гр. пл. 19.00 Похвала Годілля, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклям. концерт, 19.35 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Музика з гр. пл., 20.15 Весна на Мазовші Шлемінська сопр., Янозський тенор, хор і орх., 20.46 Вечірний денник. 20.55 Протигазово-лет. оборона, 21.00 Театр Уяви у Швайцарії „Корлеон" Карла Фр. Віганда, 21.35 Пісні Монюшка в вик. Марії Мошинської в супр. форт., 22.00 „Ляйпцігер Пфайферштуль" з репертуару давніх капель, 22.25 Римський-Корсаков: „Шехерезада" з гр. пл., 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Радіокутик.

ЗАБИРАЄМО РАДІЄВИЙ АПАРАТ НА ЛІТНИЩЕ.

В багатьох країнах Західньої Европи щораз більш поширюється звичай забирання радієвого апарату на літнище. Людина міста, виїжджаючи на село, не може обійтися без певних контактів з проявами міської культури. Знаємо випадки, що люди, які присягалися в день виїзду на відпустку цілковито стриматися від читання газет, книжок, від слухання радія і т. п., кілька днів користають з кожної нагоди, щоб власне взяти до рук денник або книжку чи піти на якусь театральну виставу.

Тісний звязок фізичного і умового відпочинку з добрим психічним настроєм віддавна є вже безспірною правдою в сучасній медицині. Людина знуджена не відпочиває. Отрута нудьги всякає в усі комірки організму і робить у них спустошення не менші від хемічної отрути. Зовсім не є байдуже уряджування собі літнього відпочинку в той спосіб, щоб унезалежнитися по змозі найкраще від змінної погоди, від товариства, яке незавжди „вдається", від „постійного бріджа" і т. п. приємностей.

Ворогом нудьги на літнищі є радіо, яке треба забрати з собою, коли виїжджаємо на літнище або до пансіону, уряджених примітивніше. Колись переніс радієвого апарату на літнище був сполучений з клопотами, тепер радіослухачі під цим оглядом знаходяться в кращому положенні. Родина, яка забирає свій апарат на літо, не потребує його поновно реєструвати, вносити додатково жадних маніпуляційних оплат і т. п. Досить тільки, щоб разом з апаратом забрати уповажнення, що може користати з відбірчої стації і щоб оплати за абонамент вплачувати в тому поштовому уряді, який дав уповажнення.

Очевидно, радіо є вже тепер необхідним товаришем екскурсій. Істнують туристичні приймачі, які мало важать і дозволяють добре приймати авдиції не тільки місцевих стацій, але і закордонних. Такий приймач, схований у футералі або в невеликій валізці, упріємнює одноманітну подорож по околицях не дуже цікавих з туристичного погляду. А крім того, що найголовніше, дозволяє подорожньому, віддаленому від людських осель, знаходитися без перерви в контакті із світом.

ТЕЛЕВІЗІЙНІ ПРОБИ В ПОЛЬЩІ.

В кількох европейських країнах ведуть тепер досвіди над телевізією. Ці досвіди надзвичайно дорогі, тож нічого дивного, що на них можуть собі дозволити тільки країни, що мають міліонову масу радіослухачів, як: Англія або Німеччина. Треба ствердити, що теперішній стан телевізії та дорожнеча відбірних апаратів, без огляду на всі зусилля не дозволили ще в жадній країні поширити телевізію та віддати її для послуг публики в задовільному стані.

„Польське Радіо", яке має концесію Міністерства Пошт і Телеграфів на будову і уживування радієвих уряджень, з причини малої кількости абонентів не може собі дозволити на люксус піонірської праці в ділянці телевізії і мусить чекати на удосконалення цього винаходу. Одначе деякі вступні праці в ділянці телевізії вже передбачені. Як довідуємося, в цьому році „Польське Радіо" передбачає у своєму бюджеті деякі суми на досвіди з телевізією.

Як далеко треба зберігати обережність у справах телевізії, свідчить приклад Англії, де видано вже кілька міліонів золотих на телевізійні досвіди і де телевізії ще взагалі не впроваджено, бо її образи при теперішньому стані техніки, ще занадто недокладні.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ),

Гроші.

Купно — продаж: Бельги бельг. 90.08 — 89.65. Доляри американські 5.32 — 5.29, Доляри канадійські 5.30 — 5.26, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 172.14 — 171.30, Фльорени голяндські 360.17 — 358.45, Фунти англ. 26.57 — 26.41, Ґульдени данц. 100.20 — 99.80, Кор. чеські 19.60 — 19.20, Корони данські 118.59 — 117.75, Корони норв. 133.43 — 132.40, Корони шведські 136.98—13600., Ліри італ. 36.00 — 34.00, Марки фінл. 11.70 — 11.50, Марки нім. 139 — 136, Пезети еспан. 63.50 — 62.50, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 159—154.

Акції.

Банк Польський 103, Ліпьпоп 13—12.60, Стараховичі 34.75—34.75.

Папери.

3-прц. інвест. 1 серія 66.50, 2 с. 67.25, серії по 73, 5 конверсійна 52, 6-прц. дол. 79.50, 80, 4-прц. дол. 50. 7 прц. стаб. 61, 61.25, 62.75 дрібні. 74 сотки.

Львів, 26. V.

Заставні листи: $4^1/_2$% дол. Т. К. З. 40—42, 5% дол. Б. Г. 51—53, 4% Зл. Б. Г. 38.00—40.00, $4^1/_2$% Зол. Б. Г. 41.50—43.50, $4^1/_2$% Ком. 51.50.

Преміївки: Долярівки 49—51.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від — до
Пшениця одн.	20.25—20.50
Пшениця зб.	19.00—20.00
Жито Стандарт I.	13.25—13.50
Жито Стандарт II.	13.00—13.25
Ячмінь одн.	13.75—14.00
Ячмінь на манво	13.25—13.50
Ячмінь паст.	12.25—12.50
Овес Станд. I. А	13.00—13.50
Овес Станд. II	13.00—13.50
Овес Станд. II А	12.50—12.75
Мука пш. гат. I. витяг.	34.50—35.00
Мука пш. гат. I А	33.50—34.00
Мука пш. гат. I Б	32.50—33.00
Мука пш. гат. I Ц	31.00—31.50
Мука пш. гат. I Д	29.00—29.50
Мука пш. гат. II А	28.50—29.00
Мука пш. гат. II Б	28.00—28.50
Мука пш. гат. II. Ц	27.75—28.25
Мука пш. гат. II Д	26.50—27.00
Мука пш. гат. II Е	25.00—25.50
Мука пш. гат. II Ф	23.50—24.00
Мука пш. гат. II Г	21.00—21.50
Мука пш. гат. III А	16.50—17.00
Мука пш. гат. III Б	15.50—16.00
Мука пш. паст.	13.50—14.00
Мука пш. разова до 0—95 прц.	23.50—24.00
Мука жит. витяг. до 0.30 прц.	23.25—23.75
Мука жит. гат. I 0—50 прц.	22.25—22.75
Мука жит. гат. I 0—65 прц.	20.25—20.75
Мука жит. гат. II 50—65 прц.	15.25—15.75
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	16.25—16.75
Мука житня посл. понад 65%	12.25—12.75
Висівки житні	8.75—9.00
Висівки пш. грубі на манво	10.00—10.75
Висівки пш. середні	9.00—9.50
Висівки пш. мілкі	11.00—11.50

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 26-го травня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десер. бльок. . . 2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням 2.20 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет . . . . 2.20 „
1 л. молока від 24. V. . . . . . 0.13 „
1 к. яєць . . . . 2.60—2.65 „

Тенденція на масло і на яйця вдержана, на молоко знижена.

Маслосоюз повідомляє, що від 26. V. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл. 1.15 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.75 „

Приймає кури в необмеженій кількости. Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.